

पवित्रा

तत्र कार्पासिकं सत्रं ब्राह्मणोक्तिर्न शुभम् ।
 आनीय त्रिगुणैक्यं पुनश्चिगुणैक्यं च ।
 पञ्चमयेन तत् प्रोक्ष्य प्रक्षाल्य शुचिनाम्बुना ।
 मन्त्रेणादीतशतं मन्त्रेणापामभिमन्त्रयेत् ॥
 चापि साधनेनास्य तत्प्राप्तौनास्य चाहुतः ।
 जानूनाभिहृत्पानि पवित्राणाञ्चरेत् प्रभोः ॥
 पटुचिंशदृग्मयस्तेषामाद्ये कार्यास्त मधमे ।
 चतुर्विंशतिरन्ते च द्वादशमयस्तेषु बुधेः ॥
 अङ्गुष्ठपञ्चमात्रं कुम्भादप्यग्निसंयोजयेत् ।
 तदङ्गं मधमे कृत्वात्तदङ्गं कनीयसि ॥
 यज्ञीन् कुम्भान् सर्वत्र सुवृत्तान् सुमनोहरान् ।
 न वै विधमसंन्याकान् यज्ञीन् कुम्भान् कुचचित् ॥
 अष्टोत्तरसहस्रं तत्सूत्रस्य पवित्रकम् ।
 अष्टोत्तरशतं यज्ञि वनमालाख्यमाचरेत् ॥
 आरभ्य सुकृतं या तु सूत्रैर्विरचिता शुभा ।
 आपादलभिनी माला वनमाला प्रकीर्तिता ॥
 कथ्येत्तत्पवित्रं सूत्रैर्द्वादशभिः शुभैः ।
 अरविप्रमितं सत्रं द्वादशमयस्तेषु कनी ॥
 पवित्राणि परीवारदेवतानां समाचरेत् ।
 स्वैस्तेरुदुसंख्याकैः कलासंख्याकैः संख्याकैः ॥
 तेषु यज्ञीन् यथावीथं बद्धा वहेद्गुरोरपि ।
 सप्तविंशतिभिः सूत्रैः षड्विंशतिभिरात्मनः ॥
 यथासम्भवमग्न्यां पवित्राणि च कारयेत् ।
 सम्पादयेच्च सत्राणि श्रीभनान्वये यत्नतः ॥
 तथा चोक्तम् ।
 विशेषमसूत्रदानेन कर्तुः श्वाद्युभं फलम् ।
 पवित्रं परया भक्त्या तस्मात् कुर्वीत श्रीभनम् ॥
 रज्जुयुक्ताय काष्ठीरागुरुरोरोचनादिना ।
 वस्त्रेणाच्छाद्य पटले स्थापयेत्तानि वैष्णवे ॥
 इति पवित्रविनिर्माणम् ॥ * ॥
 “कृत्वा कृत्वं दशम्याञ्च पविचारोपनाय हि ।
 कृष्णं विज्ञाण्य तत्रादिं यथा प्राग्विहितं गयेत् ॥
 एकादश्यां प्रभाते च गिरिकुलं समाप्य हि ।
 देवालयमुपस्कृत्य मण्डलं रचयेत् शुभम् ॥
 कृत्वा कृष्णस्य निवार्यां पविचारोपनायकाम् ।
 पूर्वां विशेषतः कृत्वा कृष्णं विज्ञापयेद्दिम् ॥
 क्रियालोपविघाताद्यं यत्प्रजा विहितं प्रभो ! ।
 मयेतत् क्रियते देव ! भवतुष्टौ पवित्रकम् ॥
 न ते विप्रो भवत्वत्र क्रूर नाथ ! दयां मयि ।
 सर्वथा सर्वदा विप्रो ! मम त्वं परमा गतिः ॥
 देवस्य सर्वतो न्यसेद्वनकाष्ठं जलं कुशान् ।
 नृत्तिकाञ्च हरिदास्यं कुङ्कुमं रोचनानि च ॥
 उपानहौ सितं कृत्वा चामरं यजनं तथा ।
 यथा ब्रीह्यादिधान्यानि यथास्थानं पृथक् पृथक् ॥
 कुम्भं शुद्धाम्बुनापूर्य सर्वतोभद्रमण्डले ।
 देवायतो निधायास्मिन् पवित्राण्यधिवासयेत् ॥
 अथ पवित्राधिवासनम् ।
 “भगवत्पूरतस्तानि पटलस्यानि पूजयन् ।
 आधावावाहयेन्मलयुजा तन्मनुना बुधः ॥
 तन्मन्त्रायाम् ।
 आ मां वत्सरस्य यागस्य परिचीकरणाय भोः ।
 विष्णुर्लोकान् परिचाय आगच्छेह नमोऽस्तु ते ॥

पवित्रा

तेज्वावान् यथास्थानं ब्रह्माद्या देवतास्ततः ।
 तत्तन्मन्त्रैः सन्निधाप्याजतगन्वादिनार्चयेत् ॥
 तत्र तत्र ता देवतास्तोक्ताः ।
 ब्रह्मविष्णुमहादेवास्त्रिमुखीदेवताः स्मृताः ।
 प्रणवः सोमवह्नी च ब्रह्मा नागः शशी रविः ॥
 शिवश्च विश्वदेवाश्च नवसूत्राधिदेवताः ।
 क्रिया च पौरुषो बीरा चतुर्थो चापराजिता ॥
 जया च विजया चैव मुक्तिदा च सदाशिव ।
 मनोमयी तु नवमी दशमी सर्वतोमुखी ।
 यज्ञीनां देवतास्तेतास्तास्तत्र विनिवेशयेत् ॥
 तन्मन्त्राञ्चैते ।
 ओं सर्वभरणचिन्माङ्ग ! सर्वदेवमस्कृत ! ।
 लावण्यरूपविष्णुमात्मन् । ज्येष्ठसूत्रं समाश्रय ॥
 ओं सर्वलक्ष्मीकर ! शौश ! सर्वज्ञानरसात्मक ! ।
 निवृत्तरूपविष्णुमात्मन् । मध्यसूत्रं समाश्रय ॥
 ओं अतिवेगमरुद्योनि ! पूरुषात्मन् ! दिवस्ततः ।
 कनीयो हे प्रभो ! देव ! तेजसा सूत्रमाश्रय ॥
 यत्र मन्त्रो न वर्तेत तत्रन्नामेव तत्र च ।
 नमोऽन्तं सचतुर्थोऽंशस्तुः प्राग्विखनात्मनुः ॥ * ॥
 अथ कृष्णकराभ्योऽंशं पटुसूत्रेण निर्मितम् ।
 वितस्तिमात्रं वप्रीयात् डोरकं मङ्गलात्मकम् ॥
 तत्र मन्त्रः ।
 ओं संवत्सरकृतायाः सम्पूर्णफलदायि यत् ।
 पवित्रीकरणायेतत् कौतुकं भरते नमः ॥
 ततो गन्धपवित्रञ्च गृहीत्वा धूपितं बुधः ।
 भगवन्तं नमस्कृत्य भक्त्या संप्राथयेद्दिम् ॥
 आत्मनिर्तोऽंशं देवस्य । साहं देवगणेश्वरैः ।
 मन्त्रेशैर्लोकपालैश्च सहितः परिवारकैः ॥
 आगच्छ भगवन्नीश ! विधिं संपूर्णकारक ! ।
 प्रातस्त्वं पूजयिष्यामि सान्निध्यं कुरु केशव ! ॥
 ततश्च ।
 विष्णुतेजोद्धवं रम्यं सर्वपातकनाशनम् ।
 सर्वकामप्रदं देव भवाङ्गे धारयाम्यहम् ॥
 अनेन मनुना विद्वान् सलसंपुटितेन हि ।
 दद्यात् गन्धपवित्रं शङ्खीकृष्णचरणाजयोः ॥
 नोराण्य देवं स्तुत्वा च दत्त्वा पुण्याञ्जलिं ततः ।
 तत्पवित्राणि तत्कुम्भमायत्नमनुना च वा ॥
 वृषिं ह्मनुना रक्षेत् कथचेनावगुह्ययेत् ।
 गीतकृत्वादिना कृत्वा द्विधिव्यागारं निशि ॥
 अथ पवित्रार्पणम् ।
 “प्रातःकृत्वा निवृत्त्य निवृत्त्यां विधाय च ।
 विशेषतोऽर्चयेद्देवं पवित्राणि च पूजयेत् ॥
 महावादित्रयोधेण नामसंकीर्तनोत्सवैः ।
 मन्त्रसंपुटितेनैव पवित्राण्यर्पयेत् क्रमात् ॥
 वक्ष्यमाणेन मन्त्रेण भक्त्या कृष्णाय वैष्णवः ।
 पूर्वां कृत्वा परीवारदेवानां तान्यथार्पयेत् ॥
 अर्पणमन्त्रः ।
 कृष्ण ! कृष्ण ! नमस्तुभ्यं गृह्यादिं पवित्रकम् ।
 पवित्रकरणार्थाय वर्षपूजाफलप्रदम् ॥
 पवित्रकं कुरुष्वान् यन्मया दृष्टं कृतम् ।
 शुद्धो भवान् सर्वदेव ! तत्प्रसादाज्जनादेन ! ॥
 महापूजां ततः कृत्वा स्तुत्वा नवावर्षयेत् प्रभुम् ।

पवित्रा

वनमाला यथा देव ! कौस्तुभं सततं हृदि ॥
 तद्वत् पवित्रतन्त्रं पूजाञ्च हृदये वह ।
 जानताजानतो वापि न कृतं यत्तवार्चनम् ॥
 केनचिद्विघ्नदोषेण परिपूर्णस्तदस्तु मे ॥
 अथापि विघ्नान्मन्त्रैः पवित्रं तस्य चार्पयेत् ।
 कृष्णो निवेदयेन्मन्त्रं ह्रीन् इत्यादिना कृतम् ॥
 गुरुश्च शक्ता संपूज्य पवित्रं गुरवेऽर्पयेत् ।
 वैष्णवैश्च पवित्राणि हस्तेन धारयेत् सत्यम् ॥
 संपूज्य वैष्णवान् विप्रान् शक्ता समीप्य वन्तुभिः ।
 समं महाप्रसादाभं सुखं सुखीन वैष्णवः ॥
 अथ पवित्रविमर्जनविधिः । तन्त्रे ।
 “मासं पञ्चमहोरात्रं चिरात्रं धारयेत्तथा ।
 देवं तं सूत्रसन्तर्भं देशकालानुसारतः ॥
 प्रत्यहं स्नानकर्मादि सूत्रायुक्तार्थं कारयेत् ।
 अभिधियाद्यं तोयेन पुनर्देवं निवेदयेत् ॥
 तथान्ते देवमन्त्रैश्च विशेषान् पुण्यचन्दनैः ।
 नैवेद्यं विविधं दत्त्वा ततः सूत्रं विमर्जयेत् ॥
 ओं सांवत्सरौ शुभां पूर्णां सम्पाद्य विधिवन्मम ।
 व्रजेदानौ पवित्र ! त्वं विष्णुलोकं विसर्जितम् ॥
 यावद्देवे पवित्राणि तावत्सिद्धेत् समाहितः ।
 ब्रह्मचारी हविष्याशी देवपूजापरायणः ॥
 तत्फलञ्चोक्तं बौधायनेन ।
 एवं यः कुरुते विद्वान् वर्षे वर्षे न संशयः ।
 स याति परमं स्थानं यत्र देवो वृकेश्वरी ॥”
 अथ तत्र मुख्यगौणकालनिर्णयः ।
 “सुखाकालस्य चैवास्य विप्रतोपगमे सति ।
 भाद्रादावपि कर्मणं पविचारोपणं प्रभोः ॥
 तथा च विष्णुरहस्ये ।
 आरण्यास्य सिते पक्षे कर्कटस्य दिवाकरे ।
 द्वादश्यां वासुदेवाय पविचारोपणं स्मृतम् ॥
 सिंहस्य वा रवौ कार्यं कन्यायाञ्च गतेऽथवा ।
 तस्यामेव तिथौ सम्यक् तुलासंख्ये कथञ्चन ॥
 मन्त्रतन्त्रप्रकाशे च ।
 कर्कटश्च गते सूर्ये तथा सिंहगतेऽपि वा ।
 द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य हरेर्द्वादश्यां पवित्रकम् ॥
 अथ चेद्विघ्नपातेन सुखकालो न लभ्यते ।
 कन्यागतेऽपि कुर्वीत यावत्सोत्तिष्ठते हरिः ॥”
 इति हरिभक्तिविलासः ॥
 पविचारोहणं, क्री, (पवित्रस्य यज्ञोपवीतस्य
 आरोहणं सम्प्रदानं यत्र ।) पविचारोपणम् ।
 यथा,—
 “आषाढशुक्लपक्षस्य यादमी आरण्यास्य च ।
 पविचारोहणं कृत्वा देवाः प्रीतिकरं परम् ॥
 दुर्गातन्त्रेण मन्त्रेण दुर्गावीजिन भैरव ! ।
 वैष्णवीतन्त्रमन्त्रेण पविचारोहणश्चरेत् ॥
 विशेषान् आरण्यादेव देवाः कृत्वा तत्पवित्रकम् ।
 सर्वकामपि देवानां पविचारोहणश्चरेत् ॥
 आषाढे आरण्या वापि संवत्सरफलप्रदम् ।
 प्रतिपदनदस्योक्ता पविचारोहणे तिथिः ॥
 त्रिया देया द्वितीया तु तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥
 तृतीया भवभाविन्याश्चतुर्थी तत्सुतस्य च ॥
 पञ्चमी सोमराजस्य षष्ठी पीता शुद्धस्य च ।